

JEUGDTHEATER

Theater Artemis

Ja, ja, ja, jullie hebben hele mooie spulletjes'

★★★★★

Bij binnenkomst in het theater roept een schelle stem de titel van de voorstelling door de speakers: "Ja, ja, ja, jullie hebben hele mooie spulletjes!" Regisseur Jetse Batelaan van Artemis staat bekend om zijn lange titels en voorstellingen waarbij je soms van verbazing van je stoel valt. In zijn 'antimaterialistisch pamflet tegen het consumentisme' speelt hij met de irritatiegrens van zijn publiek.

In een decor van gouden glittergordijnen, showgirls met veren op het hoofd en veel lawaaiig speelgoed, schuifelen een oudere heer en een geschminkte Papoea rond. De begincène is zowel komisch als schrijnend en zet de tegenstelling tussen arm en rijk vet en pamflettistisch neer. De heer verzamelt zoveel mogelijk cadeaus voor zijn geliefde kleinzoon. De Papoea rommelt in een afvalbak en smeert zich vol met vieze etensresten. De man die in regenjack en op sandalen naar voren loopt, zet de zaal met zijn wollige betoog over de consumptiemaatschappij op het verkeerde been. Door zijn goed gelukte parodie raken jong en oud in een lachstemming. Maar daarna tart de regisseur zijn publiek met een serie treurige en troosteloze scènes. De acteurs gebruiken een blonde barbiepop als kwast, gooien met lichtgevende ballen of rijden rond in een glanzende kinderauto. De zwerver gedraagt zich steeds smeriger en raaskalt overal doorheen. Het is zo eentonig en akelig om te zien dat je haast afhaakt. Juist daardoor breekt de voorstelling als het ware door een buffer heen. De glans gaat van

die mooie spulletjes af. In deze lege wereld vindt niemand het geluk dat hij zoekt. Het wekt associaties met amusementshallen waar de muziek te hard staat, het geld wordt verspild en niemand zich echt amuseert.

Als de acteurs na het applaus de jassen van de bezoekers aan anderen weggeven, liggen de kinderen dubbel van het lachen. Maar als volwassene val je dan op de valreep zelf ook door de mand, omdat je wilt roepen: "Geef terug, dat is mijn jas!"

De voorstelling is een soort achtbaan, die je doet lachen, onrustig maakt, weezin oproept en je verwart. Het is knap en riskant theater dat je met andere ogen naar de wereld laat kijken.

ANITA TWAALFHOVEN

'Ja, ja, ja, jullie hebben mooie spulletjes'